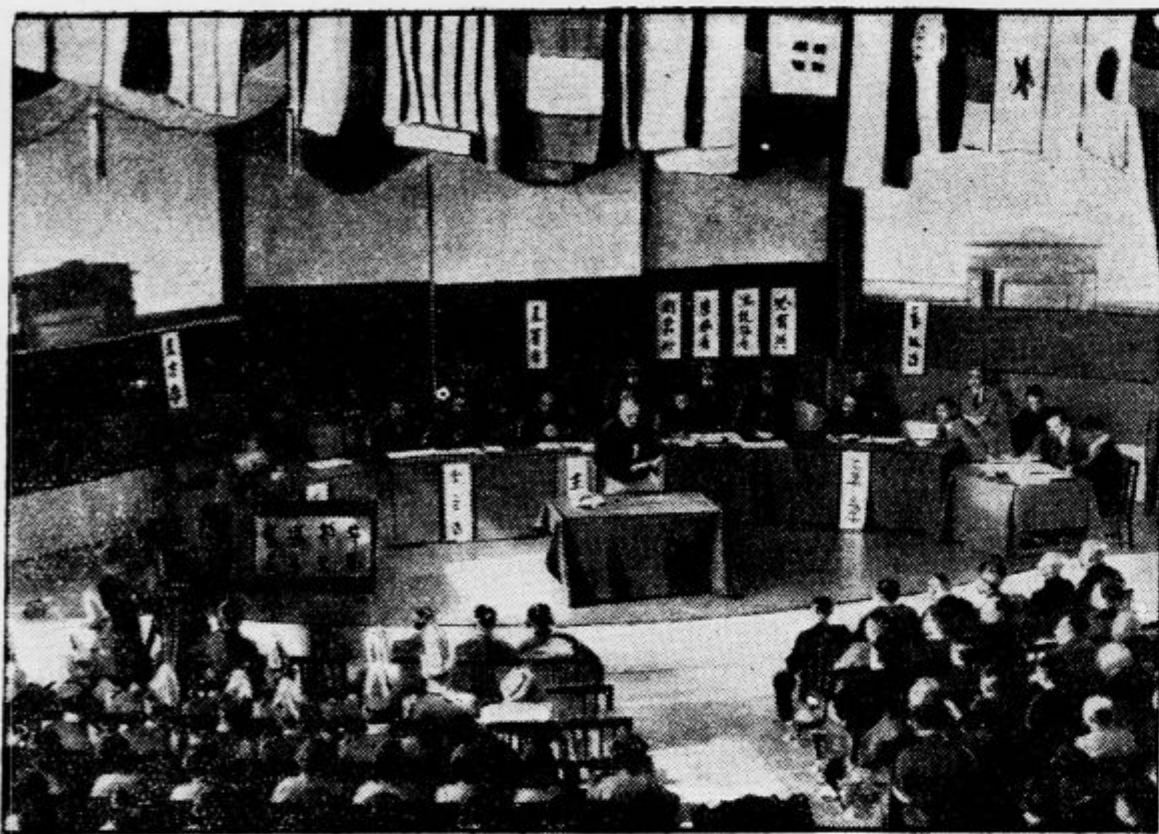

Iz življenja in sveta

Tu je bila proglašena mandžurska država

V Mukdenu so sestavili zastopniki štirih kitajskih provinc oklice, s katerim se ustanovi nova mandžurska država, ljudovlada z 28 milijoni prebivalcev

Stalna Velika noč

Svet Društva narodov je prosil evropske vlade, naj mu še pred 1. majem 1932 sporoče svoje stališče nasproti stalnim velikonočnim praznikom, ki jih je bila sklenila mednarodna konferenca za reformo koledarja oktobra lanskega leta v Ženevi. Konferenca je predlagala vsem katoliškim cerkvam, naj se obhajajo Velika noč vsako leto drugo nedeljo v aprilu.

Večji del odposlancev se je v imenu svojih vlad že izjavil za predlog, samo predstavniki Zedinjenih držav in nekatere drugih vlad niso mogli privoliti v to, ker so bila njihova pooblastila premajhna. Zato je bilo sklenjeno, da se vlade teh držav dodatno izjavijo k predlogu do 1. maja letošnjega leta. Kadar bi bilo to doseženo, bi se predlog poslal Vatikanu s prošnjo, naj ga blagohotno prouči.

Škole konferenca, ki se je odločila za stalno Veliko noč, ima socialno in gospodarsko ozadje. V sedanjih razmerah se Velika noč obhajajo vedno z razlikami do 35 dni, kar seveda neugodno vpliva na industrijo trgovine, sodstvo in na šole. Če bo predlagana reforma sprejeta, se bodo velikonočni prazniki gibalni namestu v obdobju do 35 dni, samo v obdobju 7 dni. Britski parlament je že zavzel stališče k temu vprašanju in je določil, da se ima obhajati Velika noč vsako leto med 9. in 15. aprilom. Cerkevni zgodovinarji jemljejo namreč 7. aprila kot dejanski dan Kristovega kržanja. Ker se je vršilo kržanje na petek, bi se obhajala Velika noč po novem koledarju vsakega 9. aprila.

Škole konferenca, ki se je odločila za stalno Veliko noč, ima socialno in gospodarsko ozadje. V sedanjih razmerah se Velika noč obhajajo vedno z razlikami do 35 dni, kar seveda neugodno vpliva na industrijo trgovine, sodstvo in na šole. Če bo predlagana reforma sprejeta, se bodo velikonočni prazniki gibalni namestu v obdobju do 35 dni, samo v obdobju 7 dni. Britski parlament je že zavzel stališče k temu vprašanju in je določil, da se ima obhajati Velika noč vsako leto med 9. in 15. aprilom. Cerkevni zgodovinarji jemljejo namreč 7. aprila kot dejanski dan Kristovega kržanja. Ker se je vršilo kržanje na petek, bi se obhajala Velika noč po novem koledarju vsakega 9. aprila.

Zanimiva dediščina

V Vallecrosiji pri Ventimiglijah je umrla 81-letna Jelizaveta Stefanova, vdova po Vasiliju Jarošenku, ki je v carskih časih igral v ruskem političnem in gospodarskem življenju znatno vlogo, po prevratu pa se je rešil s svojim velikim premoženjem v Italijo.

Jelizaveta Stefanova je bila čudakinja. Pod nobenim pogojem ni hotela veljati za staro in se je tudi oblačila ter vedla kakor 20-letno dekle. Nekoč je dala poklicati znamenitega kirurga prof. Giuseppa Mora iz Genove, da bi ji izoperiral — starost, približno tako, kakor se odreže nadležen slepič. Prof. Moro je seveda ni mogel ugoditi, pač pa ji je poslal na vrat svoja istakota znamenitega tovariša, psihiatra Artura Morsellija. Ta je staro damo malo opazoval, potem je oblasti priporočil, naj jo da pod nadzorstvo in razdelit, kar se je tudi zgodilo. Poiskali so ji varuha.

Toda stara vdova tudi v novih okoliščinah ni nehala uganjati nenavadnih reči. Tako je dala poleg svoje krasne vile zgraditi majhno, lepo hišo, v katero je naselila vse — mačke brez gospodarja, ki so jih mogli v okolici poloviti zanjo. Skrbela je za to, da so imele te mačke v novi hiši prijeten stan in dovolj dobre hrane. Ščasoma se je število teh štirinogatih njenih varovank pomnožilo na preko 300 eksemplarjev. Sosedje seveda niso bili nič preveč srečni nad tem majhnim penzionatom, a s svojimi pritožbami niso mogli doseči ničesar.

Pred nekoliko dnevi je čudakinja, kakor rečeno, umrla. Ostavila je lepo imetje kakšnih 12 milijonov dinarjev. Takoj po njeni smrti so se začeli od vsepovsod oglašati dediči, ki se jim skomina po tem bogastvu. Celo sovjetska vlada se je oglašala, češ, da je Jarošenko ta denar svoj čas odnesel protizakonito v tujino. Da-li reflektira sovjetska vlada tudi na mačke pokojne vdove, ni znano.

Lepite na pisma znamke protituberkulozne lige!

Švedska zmaga v hockeyu na ledu

Švedsko moštvo, ki je letos zmagalo v berlinskih evropskih tekmah v hockeyu na ledu

Antinikotinst Goethe

Goethe je imel precej različna razmerja do vsakdanjih strupov. V mladih letih, ko je študiral v Lipskem, a tudi pozneje, je zelo cenil pijačo, pivo in vino in si je ob njega privoščil v dovolj izdatni meri. Pozneje je postal zmernejši, abstinenc pa ni bil nikoli. Poleg tega je bil Goethe velik jedec in celo, kadar je malo jedel, je pojedel več nego povprečni človek. To je pač vsaj doprineslo k vzroku njegovih motenj v prebavilih. Zaradi teh neprijetnosti se je večkrat — vsaj mimogrede — moral odreči pijači.

Eckermann pripoveduje, da je Goethe nekoč svojim gostom pri večerji natočil vina, sam pa je pil vodo iz Marijanskih Lazni. Kavjo je užival večinoma z mlekom, vendar samo v majhnih količinah. V pogledu tobaka pa je bil dosleden antinikotinst. Nekoč je prejel kemik Runge od Goetheja škatlico kavnih zrn, katere mu je poslal neki Grk kot »nekaj izrednega.« Goethe je poslal kavu Rungeu s pismom: »To Vam lahko rabi pri Vaših raziskovanjih.« Imel je prav. Runge je kmalu potem odkril v kavi kofein.

Posebnosti stoletnice Goethejeve smrti

Tuji, ki se udeležujejo prireditve ob stoletnici Goethejeve smrti v Weimaru, imajo priliko videti marsikakšno posebnost, ki je domačini sicer niso deležni. Tako je bila na dan stoletnice Goethejeve smrti in je vsak naslednji dan Goethejeva hiša Am Alten Frauenplan dopoldne zaprta in se odpre za obiskovalce šele ob 14. popoldne. V smrti uri med 11. in 12. uro dopoldne pa se odpre veža in tuji lahko pogledajo skozi vrata v drugače vedno zaprt prostor, kjer stoji v prijetni temi nadčloveško veliko Goethejevo poprse, ki ga je napravil kipar Rauch. Tam je ležal Goethe na mrtvaškem odru do 26. marca, ko so ga odnesli v grobnico k zadnjemu počitku.

Pri Goethejevem pogrebu

Neki Berlinčan, ki je videl Goethejev pogreb in se ni zavedal, koga je izgubilo človeštvo s pokojnikovo smrtjo, je vzkliznil: »Kakšno reč uganjajo s tem Goethejem! Saj se naravnost zdi, kakor da je umrl kakšen pruski general!«

Koncentracijska vlada na Japonskem?

Prince Saloni (na levi)

se imenuje kot naslednik sedanega japonskega ministrskega predsednika Inukeja, čeprav so dosegli nacionalisti, katerim pripada slednji, pri zadnjih parlamentarnih volitvah uspehe. Odločilni politični činitelji smatrajo, da potrebuje zdaj Japonska koncentracijsko vlado, ki bo na zunaj in na znotraj pomirjevalno vplivala.

Premišljujejo kam?

Svetujem Vam k tврdi DRAGO SCHWAB v Ljubljani. Že ogled krasnih vzorcev blaga za obleke, površnike, trenchcoate in izredno nizke cene vas bodo prepričale, da se tu najboljše in najcenejše oblačite!

Kreugerjeva edina ljubezen

Po smrti švedskega kralja vžigalic so v mnogih listih pisali, da ni nikoli mislil na to, da bi se oženil. To pa ni točno, kakor je povedal neki njegov stric. Ta pravi, da se je bil Ivar Kreuger kot mlad

Odvetnik Ellef Löfgren,

bivši švedski zunanji minister, ki mu je poverjena uprava osebne zapuščine preminulega najbogatejšega Evropeca Ivarja Kreugerja.

človek zaljubil v zelo mlado in lepo Norvežanko, ki mu je ljubezen menda tudi vračala. Toda njeni starši so bili proti vsaki zvezi, češ, da je Kreuger preveč reven, da bi lahko hranil ženo. Pozneje se Kreuger ni več menil za žensko, svoje prve ljubice pa ni nikoli pozabil.

Velikonočna številka ilustrovane tedenske revije

„ŽIVLJENJE IN SVET“

je izšla in se dobi po vseh trafikah za 2 Din.

Velikonočni teden v Rimu

»Očete dobre smrti«, posebnega meniškega reda, pri velikonočni procesiji v rimski Kolosej

Finska Mata Hari

Helsinkov, finskega glavnega mesta, se je polastila te dni velika razburjenost, ko so odkrili v njenem elegantnem stanovanju umorjenko, ki je že tri dni ležala mrtva v njem. Gre za »madamo Craucherjevo«, pustolovko čije pravo ime je bilo Marja Aalto Lindell. Njeno življenje je bilo zelo burno. Večkrat je sedela v ječi zaradi tatvine in vlomov, ba je vsakokrat v ječi rodila otroka, ki ga je takoj predala javni oskrbi. Njena izobrazba je bila takšna, da se pravopisa ni nikoli poznala. Vendar je bila zelo bistroumna in častihlepa, vrhu tega tudi izredno lepa. Postala je komunistinja in je kot govorica vodila mnogo shodov. Ba je do svoje smrti premajhno denarno podporo iz sovjetske Rusije. V njenem stanovanju so se shajale odlične osebnosti, finančniki, učenjaki, častniki in marsikateri mladi pesnik, ki je našel v njeni hiši gostoljuben sprejem, jo je proslavil v svojih pesmih.

Pred dvema letoma se je seznanila z Viktorjem Koso, voditeljem lapovskega gibanja, in čeprav so ga svariili pred njenimi zvezami z boljševiki, ga je znala tako zaplesti v svoje mreže, da ji je ostal do smrti zvest in pokoren prijatelj. Postala je celo agentinja in blaginjičarka lapovske organizacije, a ker ji ta ni mogla postreči z visokim in rednim honorarjem, trdijo, da si je dala plačevati različne posle iz Rusije. Potrebnovala je res mnogo denarja in se ni strahla niti izsiljevanja, da je prišla do njega. Pred nekaj časa se je razdrla njeno prijateljstvo z lapovskim generalom Walleniusom in takrat mu je zagrozila z objavo različnega kompromitirajočega gradiva, ki je bilo v njenih rokah. Ba je to gradivo izročila tudi nekim, vladni zvestim listom.

V Helsinkih obtožujejo lapovsko vodstvo, da je samo odstranilo nevarno žensko s svoje poti. Že nekoliko dni prej je govorila, da ji lapovci strežejo po življenju in da je za vsak primer spravila na varno razne važne papirje.

Poznavalec umetnosti

V pariških umetniških krogih si sepečejo anekdote, o kateri pa trdijo, da ni nič izmišljena.

Neki industrijec, ki je obogatel po vojni, je odkril v sebi nenadoma velike zmožnosti kot poznavalec umetnosti in si je v dveh letih naložil ogromno zbirko modernih slik — Manet, Monet, Césanne, Van Gogh, Gauguin, Picasso, Matisse, Braque itd. Nekega dne je, ves ponosen na ta zaklad, povabil k sebi enega najznamenitejših pariških umetnostnih izvedencev. Dolgo je romal ta od slike do slike, molče mu je sledil hišni gospodar. Ko sta pregledala vse, je vprašal profesorja: »No, kaj pravite, dragi?« — »Kaj pravim?« je menil ta počasi. »Pravim samo to, da ste tu edini original!«

ANEKDOTA

Edino in zelo kratko srečanje med Goethejem in Heinejem v Weimaru je zelo malo znano.

Heine, ki je takrat še brezpogojno častil Goetheja in ki je bil v Nemčiji že slaven mož, je prišel v Weimar samo z namenom, da se seznani z velikim pesnikom. A njegov obisk se je spremenil v razočaranje. S srcem, polnim upanja, je stal v sprejemnici in čakal velikega trenutka, ko se bo obudovani mož pojavil na vratih.

Vrata so se odprla Goethe je vstopil in pozdravil obiskovalca z dostojanstvenim gestom, ki mu je bila lastna. To bi še šlo — toda takoj nato je pričel razgovor o zelo nepričakovanih rečeh, o vremenu, lepših drevesih itd. Hipoma je vprašal pesniškega tovariša, ki je mogel komaj govoriti: »In s čim se bavite sedaj g. Heine?«

Heine je odgovoril hitro: »Z lastnim »Faustom.« Drugi del Goethejevega »Fausta« takrat še ni bil izšel.

Po kratkem, mučnem molku je vprašal Goethe z ledenim glasom: »Inimate ne-bonih drugih poslov v Weimaru, g. Heine?«

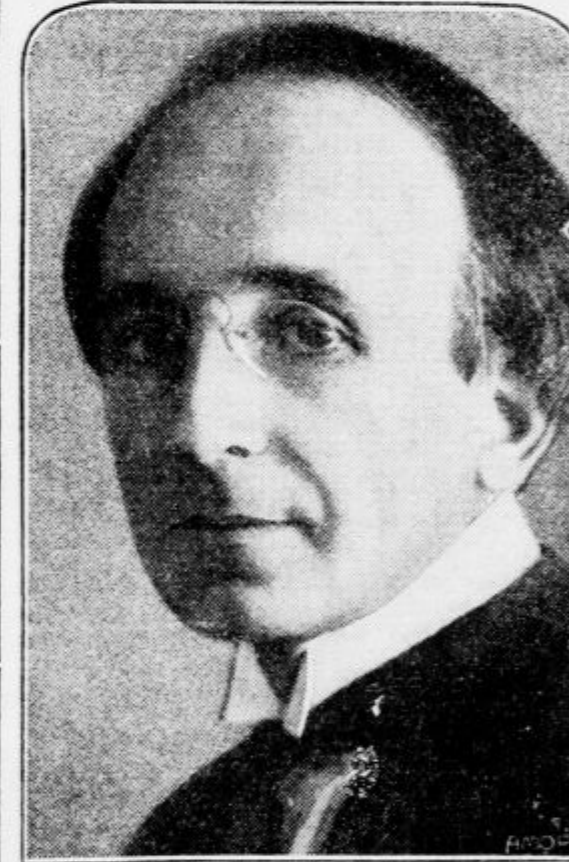
Heine je odikimal: »Ko stopim čez ta prag, so vsi moji posli v Weimaru končani, ekscelencja!«

S kratkim, hladnim pozdravom ga je Goethe odstavil.

Gospodarska kriza in knjige

Angleški listi ugotavljajo zanimivo dejstvo, da se naklada in prodaja knjig v Angliji navzdol gospodarski krizi zadnjih časov množi. Stopi v katerikoli oddelk angleškega vlaka, povsod boš našel na demu ali gospoda s knjigo v roki. Medtem ko se v drugih civiliziranih deželah knjižni trg krči, je na Angleškem narobe. To izhaja iz tega, ker vidi Anglež svojega največjega prijatelja v knjigi. V zvezi s porastom knjižnih naklad je tudi to, da Angleži čedalje bolj opuščajo družbo in družabne prireditve. Zato pa se vedno tesneje vežejo na dobro knjigo, ki jim je najboljša svetovalka. Knjižna kultura na Angleškem gre tako daleč, da ima skoro vsaka delavska družina lastno knjižnico.

Z razorožitvene konference

De Madariaga, španski poslanik v Parizu, ki predseduje »zračni komisiji« razorožitvene konference

Pol za šalo, pol zares

Idealne letovišče

»Ta kraj je res idealno letovišče! Če gojiš sport, se tako utrušiš, da moraš v posteljo, če pa ne gojiš sporta, dremaš od samega dolgega časa.«

Pri zobnem zdravniku

Pacient: »Kaj, petdeset dinarjev zahtevate, ker ste mi izdrlili zob? Saj računajo drugod komaj tretjino te vsote!«
Zobni zdravnik: »Mogoče je tako, kakor pravite, ampak vi ste med izdrljanjem tako tulili, da so mi pobegnili vsi pacienti iz čakalnice.«

Vsak dan ena

»Ali nista več prijatelja s Tonetom, ker si ga tako mrzlo pozdravil?«
»Ne, posodil mi je pot kovačevla«

